

Stem rødt Stem RV

Torstein Dahle, leder i Rødt

Foto: Rødt

På valgdagen mandag 10. september:

Ta stemmeseddelen til Rød Valgallianse, dersom du vil stemme rødt. Du kommer ikke til å finne noen valgliste for partiet Rødt.

Grunnen er denne: Rødt ble stifta av Rød Valgallianse (RV) og AKP i mars 2007. RV har de rettighetene som skal til for å stille til valg. Og RV går jo videre i Rødt. Men navnet Rødt måtte ha vært registrert som partinavn i 2006 for å kunne benyttes på valglister ved valget i år. Derfor må partiet Rødt stille til valg med RVs navn ved dette kommune- og fylkesvalget.

Altså: Vil du stemme rødt, vil du stemme partiet Rødt, vil du stemme på dem du kjenner som RV-representanter – ta stemmeseddelen til Rød Valgallianse. **Stem rødt – stem RV!**

RV utestengt frå folkemøta – men svarar på eigen tv-kanal

I 2007 er RV blitt utestengt frå alle folkemøta på NRK og TV2. Mens partiet tidlegare har fått vere med på nokre av møta, har baa tv-kanalane no stengt partiet heilt ute utan noka grunngeving.

RV vil etter kvart NRK-folkemøte publisere ein kort videokommentar, der partiet tek opp det som vart diskutert. Videoen vil bli publisert i fleire kanalar same kveld som folkemøtet går på tv. Du kan sjekke frå om lag klokka 2330 på RV sin nettstad (www.rv.no), på partileiarbloggen (www.vgb.no/26535) og på YouTube.

Den store friheten

Nasrin Shojay har rømt fra Iran og Irak og bor nå i Langesund. Hun forteller om gleden ved å få arbeid og om mål i livet.

LES MER PÅ SIDE 3

Røyst Raudt
– Røyst RV

B-Postabonnement

AFGHANISTAN: HENT SOLDATANE HEIM!

Returadresse: Raudt
Osterhaus' gate 27
0183 Oslo

LEIAR

Ingrid Baltzersen
Nestleiar i Raudt

Kommuneval!

Folk skal seie meininga si om korleis dei vil at utviklinga på heimstaden skal bli. Om skular og eldreomsorg, om vegar og arbeidsplassar, kulturarbeid og barnehagar, om eigendelar og budsjett. Samtidig er det staten som bestemmer kor mykje pengar kommunane skal få for jobben dei er pålagt å gjera av staten. Makta ligg sentralt, jobben ligg

lokalt. Det er ikkje berre dei økonomiske rammene som blir laga av regjeringa, men også viktige vegval for kommunane på område som transport, flyktningar og fiskeripolitikk. Desse vegvala er det stor semje om på Stortinget i dag.

Men på grasrota rundt omkring i landet kjem usemja kraftig til syne. Mange folk er i sterk opposisjon til regjeringa. Det er organiserte aksjonar for å forsvare lokalsjuehus og fødeavdelinga. Kystfiskarane og Sametinget kjempar for å forsvare fiskerialmenningen mot privatisering. Store delar av fagrørsla har lenge slåss for å bevare dagens AFP-ordning, stikk i strid mot vedtaka regjeringa og Stortinget har gjort. Ordførarar og fagforeiningsfolk har demonstrert

for at den billige vasskrafta skal koma lokalsamfunna til gode. Det er ikkje tvil om at folk flest ynskjer at overklassen skal betala skatt og at det må bli slutt på leiarlønningar i millionklassen. Kvinner vil ha likestilling mellom skift og turnus, reell likelønn og sekstimarsdagen. Miljørørsla kritiserer regjeringa for å ikkje koma med klimatiltak som monnar. Store delar av befolkninga vil at regjeringa skal innføra ein human flyktningepolitikk, noko ho ikkje har i dag. Dei fleste ynskjer ikkje at Noreg skal delta i krigar utanlands. Regjeringa har ein brei, organisert opposisjon mot seg på viktige område.

RV/Raudt er på parti med denne opposisjonen. RV/Raudt er med i ho

med deltakande medlemmar, og vil gjera vårt beste for å fremja opposisjonskrava i kommunestyre, fylkesting og som ordførarar. RV/Raudt vil i neste runde tilbake på Stortinget.

RV/Raudt meiner også at heile premisset for samfunnet vårt, kapitalismen, er eit hinder for ei utvikling til beste for fleirtalet og for miljøet. I dag er det dei rikaste alle andre skal vika for. RV vil ikkje at samfunnet skal vera til for overklassen, men for arbeidsfolk og fleirtalet av folket.

Røyst for ei heilomvending!
Røyst raudt – stem RV!

Kjemp mot krig og muslimhets

Mariette Lobo er sosialist og har jobba lenge med integrering og antirasisme. Det som ligger henne aller mest på hjertet, er kampen mot krigen. USAs «krig mot terror» som Norge deltar i. Den skaper en hets mot muslimer som rammer alle innvandrere og setter grupper opp mot hverandre.

Jorun Gulbrandsen

Mariette: – Krigen er det viktigste spørsmålet i dag. USAs krig mot Irak og Afghanistan. Det er viktig å kjempe mot alle angrep på arbeiderklassens velferd. Men Bush sin «krig mot terror» skaper en hets mot muslimer som rammer alle innvandrere og skaper fiendskap mellom folk. Det ødelegger vår felles kamp for en bedre verden.

– Også i Norge?

– Ja, utvilsomt. Se for eksempel Hallgrim Berg, tidligere stortingsmann for Høyre, som har skrevet bok om at Europa er i fare på grunn av invasjon fra muslimene. Thorbjørn Jagland, AP og stortingspresident, er redd for at USA taper i Afghanistan – for da blir det ifølge ham islamsk barbari og totalitarisme. Hege Storhaug, som har hjulpet FrP med deres innvandringspolitikk, sidestiller islam med fascisme. Det er danna et fiendebilde av islam, som blir framstilt som en trussel mot demokratiet. Propagandaen har vært så vedvarende, at den spiser seg inn på venstresida. Sjøl redaktøren av *Klassekampen* er påvirket av dette. Islamofobien fører til at når det for eksempel diskuteres tiltak mot kjønnslemlestelse og tvangs-ekteskap, blir tiltaka fort rasistiske. Det kommer hårreisende forslag til tiltak som gjelder alle muslimer eller alle ikke-vestlige innvandrere.

Lars Gules kampanje

– Hva fører det til for kvinner?

– Det reduserer blant annet innvandreres mulighet til å få jobb, både kvinners og menns. Tre helt sentrale saker for kvinner har alltid vært rett til utdanning, jobb og frihet fra vold. Mange kvinner får ikke arbeid hvis de bruker skaut (hijab).

Det er til og med laget en mediestorm på grunnlag av hva muslimske kvinner kan finne på å ha på seg! Eksemplet her er Lars Gule, ansatt ved Høyskolen i Oslo, som fikk førstesider i Oslo-avisene fordi han ikke ville undervise studenter som gikk med niqab (slør foran

ansiktet nedenfor øynene). Han ville ikke ha niqabbærende jenter på høyskoler og universiteter og tok til orde for forbud. Dette var utelukkende en politisk kampanje. Kunnskapsminister Øystein Djupedal var enig med Gule. Men hvis det er unge jenter som virkelig vil gå med niqab, og det forbyes, blir resultatet at de ikke begynner å studere. Det er ikke kvinnefrigjøring å nekte jenter rett til utdanning!

Tvangstiltak mot alle

– Hvordan vurderer du regjeringas tiltak?

– Regjeringa vil gjerne satse på tvangstiltak mot omskjæring og tvangs-ekteskap, som å holde tilbake pass på grunnlag av mistanke og å undersøke kjønnsorganene til alle jenter. De vil at den som vil gifte seg med en utlending utenfor Vesten, skal tjene 200 000 kroner. Det er viktig å hindre slike overgrep, men det gjøres ikke med slike diskriminerende tiltak. Tvangsekteskap og omskjæring gjelder en minoritet i minoriteten. Tiltak må rettes inn mot dem det gjelder. Utenriksdepartementet støtter gode tiltak i afrikanske land, der lokale «endringssagenter» skolerer til holde møter, opplyse og forklare. Det samme gjøres i Norge av blant annet somaliske kvinner og menn. Slikt arbeid innenfra endrer holdninger og praksis. Dette må gis økonomisk og politisk støtte. Tvert imot har flere slike prosjekter mista midler mens det foreslås hardere tiltak. Inndragning av pass og tvangsundersøkelser vil bare føre til tap av rettigheter og politisk og personlig stigmatisering av alle, – uten å komme overgrepa til livs.

Taushet om rasismen

– Hvor står antirasismen?

– Nå for tida blir det i mange akademiske kretser sett på som modig å angripe islam. Ikke modig mot rasisme, men modig mot islam. I realiteten rammer det muslimene. Men det er lite modig å angripe den mest undertrykte delen av arbeiderklassen i Europa!

Rasisme er lite oppe i debatten i sam-

Mariette Lobo

Foto: Torill Pedersen

funnet. Det er ikke et tema lenger selv om rasisme og diskriminering lever i Norge. Obiorasaken i Trondheim og Ali Haji Mohamed Farah som ble forlatt i Sofienbergparken i Oslo, har slått et lite hull på denne tausheten. Det må reageres mot slike åpne utfall av rasisme, men også mot den daglige stigmatiseringen og nedlatenheten som mange innvandrere og særlig muslimer opplever fra politikere, medier og andre. Det politiske klimaet overfor innvandrere, og igjen spesielt muslimer, har forverra seg betraktelig de siste årene, og skjøt fart med Bush sine krigstokt etter 11. september 2001. Det er avgjørende at vi alle gjør det vi kan for å markere motstand mot krigen og samtidig står opp mot alle former for islamofobi og rasisme.

Niqab er ikke problemet! Nei til forbud!

Ved Universtetet i Oslo er «Nettverk mot rasisme og islamofobi» danna. Det har tatt initiativ til et opprop retta mot kunnskapsminister Øystein Djupedal med disse krava:

- Utdanning for alle
  - stopp muslimhets!
- Forbud er tvang
  - la kvinner bestemme selv!
- Religionsfrihet også for studenter!

Les resten og skriv under på www.oppnop.no. Søk på niqab.

– Jeg har venner. Trenger jeg hjelp, så kommer de

Nasrin Shojay har vokst opp i Iran. Voksne bestemte at hun skulle gifte seg da hun var 12 år. Hun har fire barn og er skilt. Hun flykta fra Iran fordi politiet begynte å arrestere folk i den politiske gruppa hun var med i.

Jorun Gulbrandsen

– Når kom du til Norge?

– For sju år siden. Jeg var gravid i femte måned. Jeg gikk på skolen for å lære norsk. Det var veldig bra, for der ble jeg kjent med folk. Da er det lettere å skaffe seg arbeid. Den første jobben var på et sykehjem, hvor jeg var omsorgsarbeider i to år. Det var en vikarjobb, så jeg fikk ikke mer. Jeg tenkte på å gå på hjelpepleierskolen. Så sendte de meg på voksenopplæring for å bli frisør. Jeg var veldig god i praksis. Men jeg fikk ikke sove om natta, for jeg tenkte på ordene jeg måtte forstå i teoribøkene jeg måtte lese. Jeg slutta. Det var for fire år siden, jeg kunne nesten ikke snakke norsk.

Jeg har venner

– Hva gjorde du etter det?

– Jeg gikk på kurs hvor man lærer å søke jobb. Etter tre måneder hadde jeg fortsatt ingen. Så var jeg ett år hjemme med barna. Jeg opplevde virkelig fattigdom. Jeg var så ulykkelig. I seks måneder gikk jeg ikke ut. Jeg var oppgitt. Da kom Ana og Hans, to norske venner, og spurte etter meg. – Hvor er du? sa de. Jeg gråt. Jeg fortalte om alle problemene. De hjalp meg med å snakke med kommunen, med å sortere regninger og lage en plan. Det er bare venner som hjelper. Jeg savner ikke familie her. Jeg har venner. Trenger jeg hjelp, så kommer de.

For en måned siden ringte jeg Hans: «Jeg trenger jobb!». Ikke lenge etter ringte han tilbake og fortalte om en ledig jobb. – Du kan gå til et intervju, sa han. Jeg var der, og på samme dag kom jeg på sikkerhetskurs og fikk jobb. Det er en vaskejobb. Etter ei uke sa de: – Du må fortsette.

Sjølstendig

– Jeg har nå vært der i en måned i 100 prosent stilling. Fra nå og fram til jul er det 50 prosent. Det er en vikarjobb. Jeg får positive meldinger om arbeidet mitt. Jeg skulle ønske jobben var 100 prosent, for jeg har veldig høy husleie. Jeg vil ha fast jobb og kjøpe hus her. De fleste iranske kvinner ønsker å være økonomisk sjølstendig. Det vil vel de fleste norske kvinner også.

– Hvordan liker du deg blant arbeidskameratene?

– Penger er viktig. Men ikke bare penger. Jeg kjenner mange på jobben, det er en fabrikk som heter Borealis. Vi prater sammen på pauserommet og forteller hverandre hva vi gjør og hva vi opplever, vi ler sammen, det er en annen verden. Jeg lærer mer norsk. Jeg har fortalt om bakgrunnen min og hvorfor jeg kom hit. Jeg jobber hardt, men jeg er likevel ikke så sliten, for jeg er glad og har det bra.

Kollektivtransport trengs

– Det går ikke buss herfra og til jobben. Jeg sitter på med Hans hver dag. Det er fint, men jeg vil lære å kjøre sjøl. Men det kan jeg ikke betale. Det er viktig at det er god kollektivtransport for at en skal klare å arbeide.

Og det er viktig med seks timers arbeidsdag – med full lønn! Sekstimersdagen er viktig for kvinner. Etter jobben har jeg jo mye å gjøre. Jeg skal lage mat, jeg skal prate med barna, det er lekser og mye mer ... Sånn er det for alle kvinner. Jeg vil også være aktiv i samfunnet. Nå står jeg på RV og SV si fellesliste til kommunevalget i Bamble.

To ganger flyktning

– Kan du fortelle hvorfor du flykta fra Iran?

– Jeg ble med i gruppa fordi jeg er kurder. Jeg fikk ikke snakke språket mitt, kurdisk, på offentlige steder. Jeg var ikke religiøs. Jeg ble med i ei kommunistisk gruppe og var veldig aktiv. Revolusjonære grupper er forbudt i Iran. Det er forbudt å være kommunist. Politiet var etter oss og begynte å arrestere. Vi var redde for politiet. De ville ta meg også.

Men jeg ville ikke bli arrestert. Kvinner blir ofte utsatt for forferdelige ting i fengselet. Jeg ville ikke bli steina. Steining bruker de særlig overfor kvinner. Så jeg rømte til Irak. Jeg ble med i ei gruppe der. Men kurdere hadde det vanskelig og ble forfulgt. Gruppa bad meg komme meg ut av Irak.

Jeg hadde nære venner i Norge, og flykta hit. Jeg vil bo her. Jeg trives. Men min bror har jeg ikke hørt fra på fire år. Lever han? Er han død?

Nasrin Shojay

Foto: Rødt nytt

Røde årer

– Du er med i Rødt i Langesund. Hvorfor?

– Jeg var blitt kjent med Ana og Hans som var med der fra før. De tankene jeg hadde om samfunnet i dag og om hvordan samfunnet burde bli, hadde også de. Rødt sitt mål er en god frihet. Jeg vil ha et samfunn uten klas-

ser. Menneskene er de samme. Alle mennesker, alle folk, trenger frihet. Vi tenkte veldig likt. Jeg ble med i Rødt.

Alle mennesker har rødt blod. Alle har en kropp med røde årer. Alle har et rødt hjerte. Vi trenger alle et rødt parti som har *den store friheten* som mål!

Kjemiingeniør med «feil navn»

Nasrin Shojay snakker norsk. Men hun hadde for sikkerhets skyld bedt en venn som kan språket enda bedre, om å være tolk under dette intervjuet. Det var Zahra, som bor i Skien. Zahra hadde utdanning fra Iran, og i Norge har hun lært seg norsk, tatt videregående skole på ett år, studert til kjemiingeniør på Høyskolen i Telemark, tatt pedagogisk utdanning og kan undervise i realfag på ungdomsskolenivå. Hun har søkt jobber i tre år, både i industri, på labo-

ratorier og på skoler, er blitt innkalt til intervjuer, men har aldri fått jobb. Hører vi ikke at industrien mangler ingeniører? Hun blir tilkalt som tolk nå og da, hun har vikartimer i skole og barnehage, men har ikke en jobb. Hun sier: – Hvordan kan man planlegge livet uten en jobb? Jeg er blitt råda til å bytte til et norsk navn. Men det gjør jeg ikke. Jeg studerer videre til jeg får en fast jobb. Mitt ekte navn, min personlighet og min bakgrunn har sine verdier.

Foto: Privat

Ana Taylor Lopez er nestleder i Rødt. Hun kom som flyktning fra Uruguay i 1980. Der satt hun tre år i en tvangsarbeidsleir under militærdiktaturet. Hun er nå med i kommunestyret i Bamble. Hun har sendt denne hilsenen til Rødt nytts lesere før valget:

– Norge er en naturperle med plass for alle! Sammen med deg skaper vi sosialismen mens vi går. Vi gjør det fra i dag: Når enkelte mennesker får dele sine kreative handlinger med andre og blir anerkjent som frie individer i et felleskap, skaper vi fra i dag det mangfoldige samfunnet som kalles sosialismen.

Mor velger barna. Hvem velger mor?

I august fikk vi overskrifter om at mange kvinner ikke ønsker fulltids arbeid. De er fornøyd med deltid. Hvis det er sant, – hvorfor? Vil de ikke tjene penger sjøl? Hvordan ser samfunnet på kvinners lønnsarbeid?

Rødt nytt

Emmy Langøy har tanker om dette og mye mer. Hun bor i Molde og arbeider i nabokommunen Gjemnes som vernepleier med ansvar for at funksjonshemmete mennesker skal ha bolig og arbeid som passer. Etter å ha arbeidet som ufaglært i psykiatrien i mange år, har hun fått erfaringer med hvordan kvinner ordner livet sitt for å få alt til å henge i hop.

– Enten du er fagarbeider eller såkalt assistent uten formell utdanning, er du en yrkesutøver. Du er ikke en husmor med «spe-på-lønn». Du utøver et faglig arbeid, og dette er en viktig del av din identitet. Kvinner skal kreve den lønna og de vilkåra som dette arbeidet fortjener. Er vi smålatne her, sier vi at jobben vi gjør, ikke er viktig.

Tjenestene vi produserer er viktig, fordi mottakerne er viktige. Kampen for en anstendig lønn og anseelse for arbeidet vi utfører, er det samme som å heve statusen til de menneskene vi yter tjenester overfor. Det er en sammenheng her.

Det er ikke hensiktsmessig å se på kommunene som fienden. Kommunene får for lite penger fra staten til å gjøre det som trengs. Men uansett hvem som har «skylda», så er det kvinnene som sliter seg ut.

Hva er frivillig?

– *Ønsker kvinner å være økonomisk sjølstendige?*

– Ja, det vil de aller fleste. Jeg ser man forsøker å skille mellom uønsket og frivillig deltid, men dette er ikke uproblematisk. Vi skjønner at uønsket deltid er at noen ønsker mer jobb, men ikke får. Samtidig skal det være en rettighet å jobbe deltid.

Men hva med den andre deltida: den ønskede eller frivillige deltida. Hvor frivillig er den? Kvinner tar ansvar og tilpasser seg. De ser på familiens behov og finner ut hvor mye de «kan» jobbe ut fra de rådende forutsetningene. Det er alt fra barnehagens åpningstider til fars tilstedeværelse.

Menn bidrar noe mer med barna enn før, det er bra, men damene gjør absolutt mest av alt det andre arbeidet i hushold. Dette fører bl.a. til at kvinner jobber deltid i langt større grad enn menn, de tjener i tillegg mindre time for time enn menn, og til sammen vil det si at mange kvinner har en katastrofalt lav inntekt.

Det som kan synes som om det er til det beste for alle parter i øyeblikket, blir svært ufordelaktig for mange kvinner. Halvparten av oss skilles, og da står man der. Din inntjeningssevne har stått på stedet hvil i flere år, og pensjonen

vil sikre deg kontinuitet i din relative fattigdom. 90 prosent av kvinnene er minstepensjonister!

Jobb 10 prosent

– Ofte utlyser kommuner og institusjoner dessuten bare brøkdeler av jobber. Kvinnene springer fra sted til sted innad i kommunen, eller mellom kommuner, for å fylle opp. År etter år. De sliter helsa av seg. De må hele tida spørre seg: Hva kommer jeg til å tjene nå? Hvor lenge har jeg denne jobben? Mange er vikarer som kalles opp på kort varsel. Hvor frivillig?

«Valg» av deltid kan også være svaret på spørsmål som

- hvilket arbeid får jeg med liten eller ingen utdanning?
- hvilket arbeid finnes der jeg (og familien min) bor?

• hvilke muligheter har jeg for å få fast ansettelse på sikt?

Noen arbeidsgivere holder seg med ressurser som går på gress. Det er noe kvinner er vant til; å være tjoret på skrint beiteland.

Avmakt er resultatet av usikre arbeidsforhold.

Sekstimersdagen

– *I Kiruna førte sekstimersdagen i hjemmetjenesten til at alle begynte å jobbe heltid. Med åtte timers lønn. Det var vellykket. Er det svaret?*

– Det er klart at sekstimersdagen er en løsning. Langt flere kvinner ville hatt full jobb og full lønn med sekstimersdagen. Sekstimersdagen er tilpasset den virkeligheten mange av oss lever i.

Hvor er smia?

– Ingen liker å være offer for omstendigheter som har preget våre. Men vi må våge å se at vi er utsatt for enkelte mekanismer som virker uheldig på vår økonomiske og personlige frihet.

Det finnes sterke krefter i vår tid som vil framstille alt som skjer et menneske, som et resultat av valg tatt med åpne øyne: Lever du ikke av lønna di, er det ditt problem, du har valgt det sjøl. «Enhver er sin egen lykkes smed!» Dette må vi aldri tro på.

Det er en mengde strukturelle forhold som ligger bak menneskers «valg», og det er disse strukturene vi må jobbe for å endre til det bedre. Lykkes smed? Mange har ikke engang adgang til smia!

Myndiggjøring

– *Hva kan vi gjøre?*

– Første steg er å se sammenhengene, finne ut hvordan ting kan forstås. Det andre steget er å se hva som kan gjøres med det.

Emmy Langøy

Foto: Privat

Dette er tenkning som er kjent for oss som jobber med mennesker, det kalles «empowerment» eller «myndiggjøring». Ta makt. Det betyr å mobilisere og styrke folks egne krefter, og å nøytralisere krefter som fører til avmakt.

Hvis rammene omkring tilværelsen til så mange kvinner ikke fungerer, er det ikke et personlig ansvar for den enkelte kvinne, det er et kollektivt ansvar å sørge for rammer som fungerer.

– *Hvilke rammer tenker du på?*

– Sekstimersdag, barnehage som er tilpasset turnusarbeid, levelig lønn, sponset utdanning for dem som trenger det, større stillinger, større faktisk deltagelse fra menn i familiens totale arbeidsmengde.

Ellers bør man likestille turnus og skift. Dette er noe FO arbeider for. FO er Fellesorganisasjonen, min fagforening. Jeg oppfordrer alle kvinner i offentlig sektor å sjekke ut hva fagforeningene har på programmet, enten de er medlemmer i dag eller ikke.

Det eneste vi kan være helt sikre på, er at det kommer ingen og serverer oss noe. Vi må jobbe for det sjøl. Og det er ikke bare et spørsmål om hva vi kan klare oss med. Vi skal vel også brøyte vei for dem etter oss?

Myten om likestilling

– *Vi leser at vi har likestilling. Ja, noen menn mener den har gått «for langt». Hva mener du?*

– I en definisjon fra Likestillings-senteret heter det at likestilling vil si at samfunnet har brutt ned den kjønnsbaserte maktordningen, den kjønnsbaserte arbeidsdelingen og de tradisjonelle kjønnsstereotypiene. Ut fra denne definisjonen har vi ikke likestilling i Norge. Men myten om likestillingen lever i beste velgående. Dette er et problem, fordi det ikke er sant, og fordi myten

Emmy Langøy med barnebarn

Foto: Privat

målbinder kvinner.

Likestillingskampen vil av mange bli tidfestet til 1960- og 70-tallet. Det er kanskje ikke så mange som ønsker å bli betraktet som «rødstrømpe» i dag. Men jeg tror det er langt flere kvinner enn de som sier det høyt, som er svært ubekvemme med den ekstreme seksualiseringen i vår tid. Dette merker vi overalt; i reklame, film, medier, musikkvideoer og ungdoms egne internettbilder. Mange unge jenter føler seg presset inn i en rolle som de absolutt ikke har valgt sjøl. Klarer de å se dette sjøl?

Tabu å ha et tabu

– Er det snerpete å være mot porno?

– Det ser ut som det eneste tabuet nå, er å ha et tabu. Jeg tenker for eksempel på pornoen som har spredt seg enormt på nettet de senere åra. Den har kanskje flere brukere enn noensinne nå som en kan få den inn i egen stue.

Porno er en konstant fornærmelse mot jenter og en kontinuerlig trussel mot kvinners eierforhold til egen seksualitet. Porno er ingen privatsak, porno er systematisk trakassering av kvinner. Du kan sammenlikne det med rasisme. Det handler om holdninger.

Kvinner trenger en organisasjon

– RV sier at porno er vold mot kvinner. Det er jeg glad for, det trengs noen som kaller det ved sitt rette navn.

Vi blir ikke kvitt alt vi ikke liker. Det er heller ikke poenget. Det er hva man signaliserer er greitt. Hva forteller vi voksne neste generasjon, hvis vi ikke engang problematiserer den utviklingen vi ser? Jo, vi forteller at dette er helt i sin skjønneste orden, og helt i tråd med menn og kvinners «natur». Dette nekter jeg å godta, og jeg tror flere vil reise seg mot dette etter hvert. Kjersti Ericsson skrev i 1987 at «kvinner trenger et målbevisst raseri». Nå synes jeg vi kan ta det fram.

Vi trenger en organisasjon for kvinner ved siden av fagforeninger og partier. Et sted hvor vi ser samfunnet på hvert sted og i hver person og avprivatiserer skvisen mange kvinner lever under.

RV som motkultur

– Hva skal du stemme?

– Jeg stemmer RV. Jeg synes RV har en viktig motkultureffekt. RV er veldig tydelig i sin støtte til kvinners rett til å leve et liv som hele, sjølstendige mennesker.

Jeg er også enig i den kollektive tankegangen, solidaritetstankegangen, om at et hvert menneske har egenverdi og rettigheter uavhengig av kjønn, etnisitet og økonomi.

Jeg er enig med RV i at vi trenger en annen kultur hvor vi ikke ser på konsum som målet med livet. Utviklingen i vårt forbruk er ikke bærekraftig og det fører til mer utilfredshet.

RV vil endre rammene for samfunnet, slik at folk blir frie og like. RVs verdier er sammenfallende med verdiene til mange av oss som arbeider med mennesker og jeg håper at flere oppdager dette. Vi trenger et tydelig alternativ på venstresida. Jeg er skuffet over det den rød-grønne regjeringa har prestert.

Vis dem hvilken retning vi vil: Stem Rødt, ikke rosa!

«Turnus» fordi vi er kvinner?

At kvinner som jobber turnus i omsorgsykker, må jobbe mer for mindre penger enn menn i industrien, er grenseløst urettferdig.

Mona Bjørn
RVs andrekandidat i Trondheim
Foto: Privat

Ingeborg Sanner
RVs førstekandidat i Stavanger
Foto: Mette Møllerop

Mona Bjørn og Ingeborg Sanner

Heltid med døgnkontinuerlig turnus gir ei arbeidsuke på 35,5 timer i uka. Jobber du heltid og helkontinuerlig skift i industrien derimot, er arbeidstida 33,6 timer. Dette tilsvarer to og ei halv uke mer i året for turnusarbeideren. Debatten om likestilling av skift og turnus er i realiteten et spørsmål om rett til like arbeidsbetingelser og lik lønn for arbeid av lik verdi. Kvinner jobber turnus, menn jobber skift.

Uforutsigbar arbeidstid

Helse- og omsorgsykker er også preget av mye deltid «for å få turnusen til å gå opp». Er det noen som har sett en stil-

lingsutlysning i industrien på 12 timer i uka «for å få skiftene til å gå opp»?

Hverdagen til de mange som har små deltidsstillinger, er at de i praksis jobber heltid. De er ikke i en posisjon til å takke nei til ekstratimer i frykt for å ikke bli spurt om jobbing senere. Dette gir mye uforutsigbar arbeidstid og lite rom til sosialt liv sammen med venner og familie. Tillegg for ubekvem arbeidstid defineres i loven som et variabelt tillegg, da det avhenger hvilken vakt man har og når på døgnet man jobber. Konsekvensen av dette er at denne delen av lønna ikke regnes inn i pensjonsgrunnlaget. I industrien har de som jobber skift, faste skifttillegg som inngår i pensjonsgrunnlaget.

Regjeringas ansvar

Likestillingsombudet slo fast allerede for ti år sia at det er lovstridig å forskjellsbehandle kvinnedominererte grupper som jobber tredelt turnus, og mannsdominererte grupper som jobber helkontinuerlig skift. I Soria-Moria-erklæringa sa regjeringa at den skulle «bidra til å likestille skiftarbeid og sammenliknbart turnusarbeid i samarbeid med partene i arbeidslivet». Det har ikke blitt noe resultat. Vi krever ei endring av arbeidsmiljøloven, og at regjeringa snarest forbereder det. Den må også bevilge det det koster over statsbudsjettet. Det er ikke riktig at kvinnene skal betale likestillinga sjøl, gjennom et tariffoppgjør.

En forutsetning for likestilling er økonomisk uavhengighet. Dersom kvinner skal ha mulighet til å forsørge seg sjøl og sine barn, må de gis de samme forutsetningene som menn for å klare seg.

RV krever likestilling av skift og turnus!

Innblikk i sjela til bissniss-Høyre

Oslos ordfører Per Ditlev-Simonsen innrømmer at han har hatt et hemmelig konto i Sveits. 20. august var det høring om dette i forretningsutvalget. Erling Folkvord var til stede. Han er bystyremedlem og listetopp for RV i Oslo.

Erling Folkvord Foto: Rødt nytt

Rødt nytt

Erling Folkvord: – Oslo-ordføreren skattesvindelsak gir oss et sjeldent innblikk i den politiske sjela til bissniss-Høyre. Ordføreren gjorde faktisk sin egen sak enda verre med den «redegjørelsen» han ga til offentligheten 20. august. Han la ikke fram ett eneste dokument fra den banken hvor han i mange år hadde en hemmelig bankkonto.

– Hva spurte du om på høringa?

– Jeg spurte ordføreren om han nå

vil be den sveitsiske banken om å hente fram all dokumentasjon de har i arkivene sine om pengestrømmen inn og ut av hans personlige konto og eventuelle andre konti som har hatt tilknytning til hans virksomhet. Han svarte ikke på det. Han sa bare at dette var noe han ville ta opp med skattemyndighetene.

– Hva er din vurdering?

– At dette er en ren avsporing. Ditlev-Simonsen har jo klart å lure skattemyndighetene så lenge at deres krav mot han er forelda. Den enkle måten å få ut dokumenter fra en sveitsisk bank, er at bankkunden selv ber om det. Når Ditlev-Simonsen ikke gjør det, tyder det på at han har noe å skjule.

Denne avisa trykkes før Oslo bystyre har møte 29. august, der det skal behandle RVs forslag om at bystyret skal oppfordre ordføreren til å skrive sin avskjedssøknad.

OPERASJON HEILOMVENDING

av Erling Folkvord

Ei oppsummering av de to første «rødgrønne» åra

Pris 100 kroner

Utgiver:
Tidsskriftet Rødt!

Bestill fra
roedt@marxisme.no

Regjeringas uføremelding:

Fattigdom som bevisst politikk

I mai kom innstillinga fra det regjeringsoppnevnte utvalget som har behandla uføretrygd. Denne uføremeldinga handler om å redusere uførepensjonene og gjøre de uføre fattigere. Siri Jensen, leder av det faglige utvalget til RV/Rødt, skriver her om noen av forverringene.

Siri Jensen

Foto: Finn Jensen

Siri Jensen

Unge mennesker som blir uføre før de er 26 år, må stort sett leve hele livet på rundt 151 000 kroner i året (2,4 G). Med det skal de skaffe seg bolig og kunne stifte familie, dersom de ønsker det.

Dersom du ikke blir ufør før 26 år, men kanskje rett etter, og dersom du ikke har rukket å ha inntekt og opptjene pensjonspoeng, må du leve resten av livet på minstepensjon, som er 113 200 kroner.

Økt fattigdom

I tillegg til å ha helseproblemer, blir mange uføre også økonomisk avhengige av familien sin. Dette er en del av fattigdomsproblemet i Norge. Dette var noe uføre-

utvalget skulle tatt fatt i.

I stedet velger utvalget å videreføre minstebeløpene. De sørger også for at alle som har litt mer, opp til 260 000 kroner i året, skal få økt skatt, slik at de går ned i inntekt. Dette er yrkesgrupper med stor overvekt av kvinner. I tillegg synes utvalget at deltidsansatte får for god kompensasjon i dagens ordning, så det bare er rimelig at de går ned!

Utvalget går inn for å redusere det behovsprøvde barnetillegget fra 25 157 kroner til 7020 kroner. Dette rammer i stor grad kvinner. Enslige uførepensjonister skal også få mindre, for at samordningen for ektepar skal opphøre.

Pensjonene ned

I dag får uføre samme ytelse når de går av med alderspensjon, som den trygda de hadde. Dette mener uføreutvalget er for bra. De vil « redusere det gjennomsnittlige nivået på alderspensjonen til uføre ». Som om de fleste uføretrygdete har noe å gå på, etter kanskje mange år på uføretrygd.

Uføreutvalget er mer redd for det såkalte « pensjonsgapet », dvs. at det kan være mer « lønnsomt » med uføretrygd enn alderspensjon når en blir 62 år, enn av at alle skal ha rett til en verdig alderdom. Så lenge denne måten å tenke på dominerer, kalt « arbeidslinja », vil politikken med å senke trygdeytelsene fortsette. « Arbeidslinja » innebærer at de som ikke har jobb, skal være fattige.

Avskrekking

Storting og regjering senker disse pensjonene fordi de er opptatt av at det såkalt skal « lønne seg å jobbe ». Uføretrygda skal være så liten at folk skal avskrekkes fra å søke om den. At folk skal ha mulighet til et verdig

liv, kommer i annen rekke. (Som om folk ikke veit at det lønner seg å jobbe! Som om folk ødelegger helsa si for å plage staten!) Kampen om AFP har satt pensjon høyt opp på dagsorden i fagbevegelsen. Oppmerksomheten og diskusjonen om en verdig pensjon må også brukes til å reise kampen for at det skal være mulig å leve av trygda. I et solidarisk samfunn skal sykdom og uførhet ikke føre til fattigdom. Si nei til alle nedskjæringer i trygdeordninger – krev at regjering og Storting i stedet styrker de uføres økonomi og rettigheter!

En husstand i Oslo med mer enn 255 000 kr i årsinntekt, må betale 195 kroner timen for hjemmehjelp. To timer i uka = 17 460 kr året.

Tegning av Ida Sofie Søland Jackson

Stopp overgrepene mot uføre!

Over 330 000 i yrkesaktiv alder er utenfor arbeidslivet på grunn av uførhet. Meldingene vi tillitsvalgte får, er at den som er sjuk og på vei ut i uførhet, vil NAV stadig sende ut som kasteball på ulike arbeidsplasser. Jeg gjengir her eksempler på typiske telefonhenvendelser til fagforeningskontoret til SAFE – Sammenslutningen av fagorganiserte i energisektoren.

Kari Bukve

Eksemplet « Ronny ». 60 år og sjuk, fikk avslag på uføretrygd fra NAV (den nye arbeids- og velferdsetaten). Gikk ut i en jobb som NAV hadde pekt ut. Ble ansatt i en administrativ stilling. Da han formelt ble ansatt, opplyste sjefen at han ikke fikk noe mer i lønn enn det han hadde fått fra NAV.

« Ronny » viste til at han hadde kompetanse, erfaring og utdanning, men ble møtt med argumentet: « Hvilke andre alternativer har du? » « Ronny » ringte meg for å spørre hva han kunne gjøre i forhold til arbeidsmiljøet, som en kan tenke seg ikke var særlig helsefremmende. For ham ville det ende i sjukemelding og en ny og frustrerende runde på NAV.

Trusler om betalingsstopp

Eksemplet « Petter ». Er blitt sjuk. Legen hans og bedriftslegen anbefaler å søke uføretrygd. Alle muligheter er prøvd, inkludert utdanning til lettere arbeid. I NAV er « Petter » for ung til å bli sjuk og ufør. Han får avslag på søknaden om uføretrygd med begrunnelse at han er for ung.

Når han spør om ankemuligheter, sier NAV-representanten: « Du har ingen ankemuligheter! » Og: « Hvis du søker på nytt om uføretrygd, så stopper NAV utføringsspengene. » Hva skal du da leve av?

Dårlig oppfølging

Flere som ringer meg, nevner at bedriftene de blir satt inn i, gir dårlig opplæring, eller at en blir neglisjert. Bryr NAV seg om hvorvidt arbeidsplassen vil føre til forbedret eller forverret helse for den som allerede er sjuk? Eller er de kvitt enda en på statistikken?

Andre rapporterer om flere saksbehandlere som gjør det vanskelig å orientere seg i systemet. Og det kan være vanskelig å få ut opplysninger om seg sjøl! Saksbehandlerne mumler om graderte opplysninger, og at de ikke uten videre kan gi dette ut.

Fryser på ryggen

I Odelstingsproposisjon nr. 47 (2005–2006) står det at regjeringa foreslår en gjennomgripende endring av arbeids- og velferdsforvaltninga (NAV-reformen). Så gjennomgripende er den blitt, at NAV uten å blunke kan true med å eliminere det økonomiske grunnlaget til en som er sjuk. NAV-reformen har endret strukturer i en velferdsordning, men også holdninger til mennesker i en retning som får enhver til å fryse på ryggen.

Legen din kobles ut

I forslaget til ny uføreordning skal det legges mer vekt på diagnoser og mindre på vekt hvordan den sjuke opplever sjukdommen. Fastlegen blir frakoblet vurderingen om vedkommende skal anbefales å søke

Kari Bukve er organisasjonsekretær i SAFE og bystyrekandidat til Rød Valgallianse/Rødt i Stavanger
Foto: Mette Møllerup

uføretrygd. Det er trygdelegen og NAV som skal vurdere. De har nærmest et bundet mandat med hensyn til hva NAV skal ha som oppgave: Flere i arbeid og færre på trygd. Ordningene slik de fungerer i dag, og slik de er foreslått, belønner den som er frisk og « kan stå opp om morran » til arbeide. Den som er sjuk, uansett alder, og på vei ut av arbeidslivet, blir straffet.

Hørte jeg ordene inkludering, likeverd, likestilling og ansvar? Nei, det var det jeg trodde.

Slå tilbake hverdagsrasismen!

Ordet rasist har altfor lenge vært forbundet med snauklippte pøbler med balltrær eller uspiselige innvandringsfiendlige politikere. Men er virkeligheten sånn? To tragiske historier har den siste tida ført til søkelys mot et problem som bare synes å øke i omfang – hverdagsrasismen. Brage Aronsen er aktiv i Respekt! og medlem av Rødt. Han sier:

Rødt nytt

– Eugene Obiora var en typisk representant for dem som oftest utsettes for rasisme og overgrep i det norske samfunnet. Han var fattig og svart. Da Obiora oppsøkte Bassengbakken sosialkontor 7. september i fjor, hadde han ikke spist på mange dager. Det kom fram i obduksjonsrapporten. Da Obiora ble offer for politiets dødelige halsgrep, var hans eneste forbrytelse å være sulten og fortvila. Rasisme og politivold rammer ikke tilfeldig, den rammer dem politiet veit de kan banke opp uten at det får konsekvenser. Det var derfor vi starta Respekt! Vi vil sørge for at sånne saker i det minste får politiske konsekvenser.

Sophia Baidoo

– Mener dere at politiet er rasister?

– I denne saka mener vi det. Politimannen som tok det dødelige halsgrepet på Obiora, er tidligere anmeldt for rasisme og politivold retta mot farga nordmenn. Det mest kjente tilfellet er Baidoo-saka fra 1999. Den norsk-afrikanske vaskehjelpa Sophia Baidoo jobba i en bank i Trondheim. En ansatt hadde uløst alarmen ved en feil, politiet kom, og til tross for at Sophia kunne legitimere seg og var på jobb i arbeidsklær, slengte politiet henne i bakken og satte henne på glattcelle. Under basketaket ble hun kalt «svarte faen». Baidoo anmeldte politimannen for utilbørlig maktbruk og rasisme, men som vanlig når politiet anmeldes for vold, svarte han med å anmelde henne for vold mot offentlig tjenestemann. Han gikk selvfølgelig fri.

Politiet kan undertrykke

– Det er bare et forsvinnende lite antall av anmeldelsene mot politiet som fører til dom. Vi mener hele politivesenet er rasistisk, fordi det er organisert på en måte som gjør at politiet kan undertrykke og trakassere på grunnlag av hudfarge, uten at å måtte stå til ansvar for det. I Oslo hører vi om mange tilfeller der farga nordmenn blir bortvist fra offentlige parker eller blir bedt om å bevise at sykkelens deres ikke er stjålet. Når politiet oppfører seg sånn, kan det ikke kalles annet enn rasisme.

Brage Aronsen, aktiv i Respekt! og medlem av Rødt.

Foto: Privat

– Hvordan har politiet håndtert anklagene om rasisme?

– Politiet har opptrudd helt sinnsykt. Lederen i Politiets fellesforbund, Arne Johannessen, gikk på et tidspunkt ut og sa at den dødelige pågripelsen av Eugene Obiora var «godt politiarbeid». Det måtte han beklage. Seinere har han avvist at politiet har et rasismeproblem, i samme åndedrag som han ba tjenestemenn slutte å bruke ord som «pakkis» og «sotrør». Det viser med all tydelighet at politiet ikke tar rasismeproblematikken alvorlig.

Ali Farah

– Hva med Ali Farah-saka? Hvorfor handler den om rasisme?

– Ali Haji Mohamed Farah ble slått ned og alvorlig skada da han var i parken med samboeren og ungen sin. Ambulansepersonalet som kom til stedet, nekta å ta ham med seg fordi han hadde tissa på seg. Når en pasient mister kontrollen over blæra, er det som regel et tegn på alvorlig hodeskade. Heller ikke politiet ville hjelpe Farah. De spurte bare gjentatte ganger om identifikasjon, slik politiet gjerne gjør når de har å gjøre med farga nordmenn. Vi mener både ambulansesjåførene og politiet har handla lovstridig. Sjåførene brøyt helsepersonelloven ved å forlate folk som har behov for hjelp, og

politiet brukte ikke sin rett til å beordre ambulansen å ta med mannen. De tok ham heller ikke med i egen bil. Farah måtte til slutt bringes til legevakta ved hjelp av samboeren og tilfeldige vitner. At en hvit nordmann skulle fått samme behandling, er helt usannsynlig. Farah ble diskriminert på grunn av hudfargen sin.

Mange saker

– Er ikke disse sakene ekstreme tilfeller?

– Nei, vi tror ikke det. Både Farah og Obiora har hatt ressurssterke venner som har lagd politisk kamp av overgrepa. Men vi skal

ikke glemme de mange som utsettes for samme type overgrep som aldri blir kjent. Historiene om Farah og Obiora er ikke tilfeldige tragedier, men uttrykk for en systematisk rasisme som preger hele det norske samfunnet. Respekt! er blitt kontakta av mange som har liknende erfaringer med både politiet og resten av det offentlige. Organisasjon mot offentlig diskriminering (OMOD) arbeider til daglig med denne problematikken og får hundrevis av henvendelser om slikt.

Respekt!

– Hva har Respekt! oppnådd så langt?

– I nært samarbeid med blant annet OMOD og African Youth, har vi klart å bryte den øredøvende tausheten om rasisme og diskriminering i det offentlige. Nå anerkjenner politikere åpent at rasismen er et alvorlig problem og lover utredninger. Hvis vi klarer å øke presset videre, vil vi kanskje også kunne få gjennom konkrete tiltak av praktisk betydning.

– Hva slags tiltak vil dere ha igjen?

– Det er mange ting en kan gjøre for å slå tilbake hverdagsrasismen. Vi tror at politikernes utredninger er en god begynnelse, men at de må følges opp med handling. Et viktig middel kan

være kvotering av folk med minoritetsbakgrunn i det offentlige. Dessuten trenger vi et klarere lovverk som er bedre egna til å slå ned på rasistisk diskriminering i jobb- og boligmarkedet. I forhold til politivoldproblematikken har vi overlevert en rekke krav til justisministeren, blant annet at rasismeanklager mot politiet skal behandles av uavhengige instanser med spesialkompetanse på rasisme, og at politimenn som anklages for overgrep, tas ut av tjeneste til saka er ferdig behandla.

Vis Respekt!

Jo Skårderud er talsperson for Respekt! og medlem av sentralstyret i Rødt Ungdom. Han sier:

– Jeg oppfordrer folk som reagerer mot rasismen i samfunnet, om å bli med i Respekt!

Respekt! er et nettverk som organiserer innvandrere og nordmenn til felles kamp mot rasisme og overgrep. Les mer på <http://www.krevrespekt.no>. Ring meg på telefon 906 17 322.

Underskriftsliste for rettferdighet for Eugene Obiora:

<http://www.opprop.no/opprop.php?id=obiora>

Støtt de afghanske flyktingene!

– Send penger til konto nummer 6067.11.67220!

Denne oppfordringa kommer fra Beret Werner som er med i Støttenettverket for afghanske flyktinger. – De afghanske flyktingene trenger penger. De som fortsatt er i Norge, trenger mat og husly. De som er blitt sendt tilbake til Afghanistan, har ingenting. Ikke familie eller annet nettverk der de er blitt sendt. Det er skyhøy arbeidsløshet i Kabul, det er

ingen jobber, de får ingen hjelp fra noen, bortsett fra oss.

– Hvem er «oss»?

– Snille mennesker i Norge. Folk som støtter flyktingene.

Les om asylmarsjen på www.asylmarsj.no.

Foto: Rødt nytt

Beret Werner

Raudt
Osterhaus' gate 27
0183 OSLO
Nettstad: www.raudt.no

Telefon: 22 98 90 50
E-post: raudt@raudt.no
Konto: 7874 05 56478
ISSN: 1504-7660 (avis)
1504-7679 (pdf)

Utgivar: Raudt
Trykkeri: Nr1Trykk
Redaktør: Jorun Gulbrandsen
E-post: redaksjonen@raudt.no
Redaksjonen avslutta 21. august

ABONNER PÅ
RØDT NYTT!

Rødt nytt er ei gratis avis som
kjem ut 10 gongar i året.

KALENDER

- (9.–)10. september
Kommune- og fylkestingsval
- 13. september, Oslo
Stormøte om kriminalomsorgen
Debatmøte
www.jussbuss.no
- 12. september, Oslo
EUs tjenstedirektiv og sosial
dumping, konferanse
- 13. september, Sørmarka
Forsvar AFP-konferanse
www.forsvarafp.no
- 22.–23. september, Oslo
Kvinner på tvers
<http://home.no.net/kptvers/2007/>
- 5.–7. oktober
Rødt Folkevaldkonferanse og
navnefest for Rødt
- 8. desember, Oslo
Tron Øgrim-seminar

Studietur til Nepal

Vi var nitten på studiereise organisert av Helselag til Nepal. Reisen startet i juni i hovedstaden Katmandu, en levende by med ei spennende historie og ei spennende framtid. Folkekrigen har satt spor i menneskene der, folket er lei av monarkiet. De vil ha demokrati.

Ella Hosar

Utviklinga i landet har på mange måter stagnert. De har store ressurser, men greier ikke å utnytte dem. Det er ikke arbeidskraft det er mangel på. Arbeidsledigheten er på over 60 prosent. Det landet trenger er politisk endring. Vi fikk møte flere aktive maoister i Katmandu, som deres helseleder. Han fortalte at i realiteten var det bare de rike som fikk helsehjelp i landet. Kun 6,4 prosent av statsbudsjettet gikk til helse. Maoistene ønsket å øke til 10 prosent i årets budsjett, men vant ikke fram.

Turen gikk videre til Rolpadistriktet. Det var her folkekrigen startet. Området er et kjerneområde for maoistene, noe som ikke var vanskelig å merke. Vi møtte mennesker med et brennende engasjement. Mennesker som hadde jobbet beinhardt gjennom hele krigen, og som nå var usikre på framtida. I den mellomstore byen Ghorahi, med 50 000 innbyggere, hadde vi et stort møte med representanter fra en rekke organisasjoner. Blant dem var ledere for *All Nepali Women's Assosiation (revolutionary)* og lederen for de etterlattes forening (martyrenes familier). Møtet var nesten som et folkemøte, på grunn av alle de forskjellige menneskene som var samlet der. Særlig var det fint å se hvordan kvinnene fikk oppmerksomhet. Vi ble møtt som brødre og søstre i leiren til «folkets frigjøringshærs femte divisjon» dagen etter i Tahaban. I hæren var det folk fra alle kaster, og 40 prosent av hæren bestod av kvinner, noe som før folkekrigen ville vært utenkelig.

Sykehus bygd på dugnad

Etter en meget strabasjøs busstur kom vi til Tila, der maoistene hadde en geriljaleir for en brigade. Derfra gikk vi

mot hovedmålet vårt for turen, nemlig Gorneti Model Hospital. Sykehuset er bygd på dugnad av lokalbefolkningen etter initiativ fra maoistene. Enkelte har brukt over 40 arbeidsdager i året på dugnad for å få det ferdig, i tillegg til hardt arbeid i jordbruket. Det er 20 000 tilfredse mennesker som sokner til sykehuset. De har aldri før hatt et helsetilbud så nær seg. Før har de måttet gå og ta buss i mange dager for å komme til nærmeste by. Norske medisinske eksperter i organisasjonen Helselag til Nepal har lært opp mange av personalet på sykehuset.

Menneskene i Nepal var fantastiske. En imøtekommenhet og elskverdighet

som vi aldri har opplevd tidligere. De hadde glimt i øyet og et positivt framtidssbilde. Å møte dem ga troen tilbake på menneskeheten. En i gruppa vår som ble syk, ble upåklagelig behandlet. De gjorde alt helt rett uten å stille noen som helst slags krav. De ville ikke engang ta i mot betaling. Behandlingen besto blant annet av å bære vår pasient i over sju timer på vanskelige og farlige stier.

Alt i Nepal var annerledes enn i Norge; menneskene, naturen, kulturen og politikken. Nye inntrykk presset stadig på. En kvinne som tigger etter melk til barnet sitt, en selger som aldri skjønner at masingen hans er nytteløs, en gutt som leker med et utslitt sykkelhjul, en kvinne som vil selge brent mais gjennom bussruta, en gammel mann som ydmykt reiser seg og vil gi oss sitteplassen. Hverdagslige situasjoner som likevel gjør inntrykk.

Noen av nepalfarerne i Tahaban, Rolpa. Fra venstre: Elisabeth Aunan, Maren Kurdøl, Ella Hosar, Truls Nagell, Mari Røsjo, Brage Christensen, Joakim Nygård, Karoline Nygård og Knut Røsjo Andresen foran i midten. For å vise gjestene ære får de en krans og en rød prikk, som kalles tikka, i panna.
Foto: Helselag til Nepal

Ny, aktuell bok:
Aksel Nærstad:
En annen verden – hvordan?
Pris kr 190
232 sider
Kan kjøpes i bokhandel,
fra aksel@u-fondet.no
og www.boksmia.no

Takk for sommergaven!

Redaksjonen i *Rødt nytt* sender med dette en stor hilsen og takk til alle som har sendt penger til avisa. Sommergaven har til sammen blitt på 27 750 kroner til nå! I fjor var den på 20 000 på dette tidspunktet, og noe mer vil komme fra snille etternølere. Dette er veldig inspirerende for oss som lager avisa!

Etter at AKP og RV dannet partiet Rødt i mars sammen med Rød Ungdom, har tallet på abonnenter økt til 3500. For et år sida var tallet 2300. Det er flere som deler ut avisa på gater og torg. Opplaget på dette nummeret er 16 000. Det er det høyeste til nå, og kommer av at mange vil dele ut avis før valget. Portoen kos-

ter flesk, og opplagsøkninga må også betales. Men vi bruker ikke penger på annet. *Rødt nytt* lages på dugnad, ingen i redaksjonen er ansatt. De lokale lagene av Rødt i Oslo kommer etter tur og pakker avisene og gjør klar til utsending. Det er gratis å abonnere på *Rødt nytt*. Vi vil gjerne at det skal kunne fortsette. Mange abonnenter er unge.

Derfor er det så fint at så mange gir gaver til avisa. Det gjør at vi forhåpentligvis kan fortsette som nå, sjøl om opplaget øker!

Vennlige og takknemlige hilsener
fra Jorun Gulbrandsen
og resten av redaksjonen

RØDT! nr. 3, 2007

Venstre i Latin-Amerika •
Kvinner i Venezuela •
Skolepolitikk • Transport
• Klima • Darfur • IT og
kommunisme

150 kroner første året
– eller gratis prøve-
eksemplar:

roedt@marxisme.no

